

landet 550 kr. årlig, i de mindre og større købstæder henholdsvis 600 kr. og 650 kr. årlig, hvilke beløb alle kan forhøjes med indtil 50 pct.).

Foretages den i de almindelige bemærkninger omtalte sammenligning med spædbørnssundhedsplejerskens økonomiske forhold, vil man — som sammesteds anført — omtrentlig kunne angive et tilsvarende indtægtsniveau for distriktsjordemoderen ved til den fulde sundhedsplejerskeløn pr. 1. april 1952 (stedtillæg ikke medregnet):

begyndelsesløn

(pensionsgivende løn 3 660 kr.)	
forsørger	ikke-forsørger
9 492 kr.	7 748 kr. 04 øre.

slutløn

(pensionsgivende løn 4 890 kr.)	
forsørger	ikke-forsørger
11 316 kr.	9 996 kr. 12 øre.

at lægge dels 250 kr., der omtrent svarer til sundhedsplejerskens uniformsgodtgørelse, dels 1 500 kr., svarende til den del af udgiften til en husassistent, som det i skattemæssig henseende er tilladt de fleste jordemødre at fradrage som driftsudgift. For at en „fuldt beskæftiget“ distriktsjordemoder på landet kan få en indtægt, der skulle give hende nogenlunde samme stilling som en spædbørnssundhedsplejerske, bør hendes samlede indtægt (beregnet pr. 1. april 1952) herefter være af en størrelse, som kan angives ved følgende beløb:

begyndelsesindtægt

forsørger	ikke-forsørger
11 242 kr.	9 498 kr. 04 øre.

slutindtægt

forsørger	ikke-forsørger
13 066 kr.	11 746 kr. 12 øre.

Ifølge stk. 1 foreslås en distriktsjordemoder normeret i en lønklasse på 3 000 kr. årlig stigende i løbet af 15 år til 4 980 kr. Det almindeligt pensionsgivende tillæg, der tilkommer statens tjenestemænd, er for distriktsjordemødrenes vedkommende indregnet i denne løn. Herudover foreslås der ydet reguleringstillæg og andre tillæg til imødegåelse af dyrtid efter de almindelige for statens tjenestemænd gældende regler, således at lønnen i modsætning til den nu gældende ordning vil blive større for en forsørger (idag ca. $\frac{1}{5}$ af samtlige distriktsjordemødre) end for en ikke-forsørger. Af det såle-

des fremkomne lønningsbeløb skal distriktsjordemoderen imidlertid efter forslaget kun oppebære 55 pct., indtil slutløn er opnået, og derefter 60 pct., idet hun som anført i de almindelige bemærkninger som hidtil skal oppebære en del af sin løn i form af indtægter ved praksis. Herved vil der på den ene side være en tilskyndelse for den foretagssomme jordemoder til at forbedre sine indtægtsforhold inden for den ved hendes distrikts beliggenhed angivne ramme, medens der på den anden side består en vis risiko for jordemoderen for indtægtsnedgang. — Som det fremgår af forslaget, indgår stedtillæg ikke som en del af den anførte „fiktive“ tjenestemandsløn, hvilket bl. a. skyldes, at de overenskomstmæssigt fastsatte honorarer for fødselshjælp til sygekassepatienter er af forskellig størrelse henholdsvis på landet og i byerne eller de bymæssige bebyggelser med over 1 500 indbyggere. Den foreslåede løn fra det offentlige vil herefter (beregnet pr. 1. april 1952) udgøre:

begyndelsesløn

forsørger	ikke-forsørger
4 527 kr. 60 øre.	3 568 kr. 42 øre.

slutløn

forsørger	ikke-forsørger
6 483 kr. 60 øre.	5 691 kr. 67 øre.

Lægges hertil de anførte gennemsnitlige honorarindtægter i en jordemoderpraksis på landet med 100 fødsler årlig: 6 960 kr., får man følgende totalindtægtsbeløb for den „fuldt beskæftigede“ distriktsjordemoder:

begyndelsesindtægt

forsørger	ikke-forsørger
11 487 kr. 60 øre	10 528 kr. 42 øre,

slutindtægt

forsørger	ikke-forsørger
13 443 kr. 60 øre.	12 651 kr. 67 øre,

der omtrentlig svarer til de foran beregnede indtægtsbeløb (forskellen mellem totalindtægten for en forsørger og for en ikke-forsørger er dog noget mindre efter de her anførte beløb).

Som det fremgår af § 5 og § 10, foreslås det, at distriktsjordemoderen af den løn, hun oppebærer, skal betale boligbidrag, hvis hun har tjenestebolig, og pensionsbidrag efter samme regler som statens tjenestemænd, men således at bidragene beregnes i forhold til den fulde fiktive pensionsgivende løn. Ved opgørelsen af for-